

KERTVÁROSI Krónika

Az Újpest-Kertvárosi Szent István Plébánia lapja

XXI. évfolyam 3. szám • 2016. március

A TARTALOMBÓL: Európai húsvét | A bennünk lakó Isten öröme | A Teremtés könyve az esti mese | Új Urnatemetői Szabályzat

LELKIPÁSZTORI KÖSZÖNTŐ

Vigyük és adjuk tovább a fényt, az örömet!

Nagypénteken Isten látszólag csődöt mondott. A keresztre feszítés borzalma után még Jézus saját tanítványai is ezt élik meg. Már nem is remélnek abban, amiben korábban. Az emmauszi úton hangzik el ennek a csalódásnak a kifejezése: „Pedig azt reméltük, hogy Ő váltja meg Izraelt.” Mint ha ezek a tanítványok távolodnának az élet városától, az örömteli élettől és a reménytől. Ez érthető, mert vissza akarnak térni a korábbi életükbe. Mélységes űr van bennük, amit senki és semmi nem tud kitölteni. Krisztus kereszthalála talán számukra is Isten kudarcát jelenti. Ám ebben a látszólagos vereségben – mi már tudjuk – megtörtént a csoda. Megtörtént az a csoda, amire még azok sem számítottak, akiknek a Mester már réges-rég megígérte: harmadnapra feltámad.

Miről szól ez a történet? Isten kiengesztelődött a világgal. Jézus keresztre által kiépült az út Isten és

ember között. Elkészült a híd az ember számára a bűn által létrehozott átjárhatatlan szakadék fölött. Ebből a történetből is látszódik, hogy Isten alázata

és türelme végtelen. Kicsúfolták, kigúnyolták Őt, miközben legnagyobb ajándékát adta nekünk. Erre csak az önmagát ajándékozó szeretet képes. Ennek a történetnek természetesen nem itt van vége, hiszen Jézus harmadnapra feltámad, ahogy azt korábban megígérte nekünk. Feltámadt és megjelent övéinek. A feltámadott Úrral mi is találkozhatunk minden szentmisében, az imádságban és sokféle olyan módon, amit el sem tudunk képzelni. Jelen van számunkra Ő, aki mindig reményt adhat. Vigyük

tovább a feltámadásból fakadó örömet! Vigyük tovább plébániánk és templomunk falait átlépve, és mutassuk meg életünkkel a világnak: Krisztus feltámadt, valóban feltámadt!

István atya

Európai húsvét

Húsvét előtt néhány nappal ismét robbanások sorozata rázta meg Európát. A barbarizmus támadt az élet ellen, s mint annyiszor, a halál kultúrája egy napra ismét diadalt ült az élet kultúrája felett. Aggóató nyilatkozatok, megdöbentő képsorok és beszámolók Brüsszelből, a politikai értelemben vett Európa fővárosából. S mi, itthon, Európa szívében kapkodjuk a fejünket, aggódunk szereteteinkért, féltjük a keresztény Európát, s azon tanakodunk, mi vethet véget a negatív tendenciáknak.

Pedig húsvét ünnepénél pontosabb iránymutatásra nincs szükségünk. Az élet végül győzedelmeskedik a halál felett, mert a kérdés – „Halál, hol a te győzelmed?” – ott visszhangzik az emberi történelemben kitörölhetetlenül, hiszen a Megváltó értünk elszenvedett kereszthalála és dicsőséges feltámadása teljes fordulatot hozott mindabba, amit emberi szempontból a világunkként leírunk. Nem új receptre van tehát szükség, egyáltalán nem. Sokkal inkább arra, hogy az öreg kontinens visszataláljon tiszta kereszténységéhez, megszabaduljon a farizeus magatartástól és büszkén vállalja örökségét. Arra van szükségünk, hogy újra feltekintsünk arra, akit keresztülszúrtak.

Ezen az ünnepen, amikor súlyos helyzet előtt állunk, legyünk nagyon őszinték magunkhoz! Európa

nem Brüsszelben, nem Rómában, nem Párizsban (és még hosszan sorolhatjuk) fog megtérni. Mint ahogy Magyarország lelki megújulása sem Budapest vagy bármely más település feladata. Hazánk és európai kultúrkörünk bennünk kell hogy megújuljon. Nekünk kell vállalnunk, hogy nagyszombat éjszakáján őszintén és nem formalitásként újítjuk meg keresztségi fogadalmunkat. Nekünk kell azután arra törekednünk, hogy hiteles életet éljünk, s amit megfogadtunk, azt tettekre váltsuk. Nekünk kell saját kényelmünk elé helyeznünk közösségünk szolgálatát, nekünk kell félretenni régi vitáinkat, nekünk kell összefogni és dolgozni. Hitelesen vallva meg hitünket, vonzó alternatívát nyújtva a keresőknek a szabados, de rabságba taszító életvitel és eszmék helyett. A feladat nehéz, a felelősség hatalmas, de a perspektívánk páratlan: a feltámadás örömét újra megéltő keresztény nép alkotó, hegyeket megmozgató hite, ereje.

A feltámadás csodáját szemlélve láthatjuk csak igazán, hogy Istennek semmi sem lehetetlen. Krisztus feltámadt, előttünk, tanítványai előtt megy, bárhová térünk is, és arra hív bennünket, hogy szolgáljuk Őt egymásban.

Így győzhetünk a bombák felett. Európának épp azt kell megtanulni, hogy ez csak Vele lehetséges.

Vágvölgyi Gergely, Faragó András

Cikkeiket, beszámolóikat, verseiket, javaslataikat és észrevételeiket
a kertvarosikronika@gmail.com címre várjuk.

Következő lapzártánk időpontja: április 17., vasárnap, 19.00.

Kosztolányi Dezső: Húsvét

Már kék selyembe pompázik az égbolt,
tócsákba fürdenek alant a fák,
a földön itt-ott van csak még fehér folt,
a légen édes szellő szárnyal át.

Pöttön fiúcskák nagyhasú üvegbe
viszik a zavaros szagos vizet,
a lány piros tojást tesz el merengve,
a boltokat emberraj tölti meg.

S míg zúg a kedv s a víg kacaj kitör,
megrészegül az illaton a föld,
s tavasz-ruhát kéjes mámorban ölt –

kelet felől egy sírnak mélyiből,
elrúgva a követ, fényes sebekkel
száll, száll magasba, föl az isten-ember.

A bennünk lakó Isten öröme

Visszaemlékezés a triduumra Bakos Zsolt atyával

– **Mi volt a témája a triduumnak?**

– Témát az irgalmasság éve adott. Beszéltem az irgalmasság testi-lelki cselekedeteiről, Isten irgalmáról.

– **Röviden össze tudná foglalni a beszédeket azoknak, akik nem vehettek részt a lelkigyakorlaton?**

– Ferenc pápa meghirdette az irgalmasság évét. Célja az volt, hogy mi, keresztények döbbenjünk rá: milyen nagy ajándék Isten irgalma, és figyelmeztessen kötelezettségeinkre, az irgalmasság testi-lelki cselekedeteinek gyakorlására. Ez a szeretet gyakorlását jelenti. Sajnos úgy tapasztalom, hogy a mai világ irgalmatlan lett. Nem mindenki képes bekapaszkodni ebbe a kapitalista rendszerbe, melynek vannak vesztesei, de azokkal nem foglalkozik senki. Az irgalom nem öncélú. Nem lehet benne lenézés, nem lehet hazug, kioktató, képmutató, nem használható föl saját magunk javára úgy, hogy én eldöntöm, kinek kedvezek és kinek nem. Az irgalom nem más, mint egy Istentől jövő ingyenes ajándék.

– **Miért fontos hangsúlyozni az ingyenességet?**

– Mert az emberek sokszor nem tudnak mit kezdeni vele. Azt tapasztalom, hogy ha valakin segíték, az máris azon kezd gondolkodni, hogyan tudná azt

„Az irgalom nem más, mint egy Istentől jövő ingyenes ajándék.”

viszonozni. Vagy ha valamit teljesen ingyen teszünk, rögtön elkezdnek gyanakodni, hogy mi lehet mögötte, biztos van valami öncélú benne. Azonban az Isten ingyenesen közli magát. Ezért lehet nehéz ma az istenkapcsolat, mert vannak, akik rá is mint üzleti félre tekintenek, akivel tárgyalni lehet, de csak feltételek mentén, kompromisszumra törekedve.

– **Szó volt az irgalmasság testi-lelki cselekedeteiről. Hogyan lehet ezeket megélni?**

– Jézus, amikor a testi cselekedetéről beszél, akkor nem valami újat hoz elő, hanem a zsidóságban már régóta meglévő dolgot. Először is az ingyenség a fontos: azért teszem, mert valaki tényleg rászorul. Az Isten akarata, hogy észrevegyük a kor

szükségleteit, s azokra pozitívan reagáljunk. Az irgalmas szamaritánus példázatára érdemes odafigyelnünk, melyben a szamaritánus két tulajdonságát vehetjük észre. Az egyik az alázat, amivel le tud hajolni a sebesülthöz, tudja kezelni az ő problémáját (leönti olajjal), a másik pedig az okosság, hogy nem minden vagyonát hagyja ott, hanem gondoskodik róla. Nem oszthatom szét magamat teljesen, mert akkor nem láthatom el a továbbiakban azt a keresztény feladatot, amire engem az Isten meghívott. Ő ugyanis az egysége ellenére szét tudja magát osztani, de nekünk tisztában kell lennünk saját korlátainkkal. A lelki cselekedetek egy új aspektust világítanak meg, melyek tulajdonképpen az egyház apostoli feladatát jelentik. Ez az, ami hiányzik ma az egyházban. A hívek sokszor azt hiszik, hogy a papok és szerzetesek dolga ennek megélése. Vannak erre kijelölt személyek, azonban minden hívőnek kötelező, nem csupán a klerikusoknak. A nagyböjti idő figyelmeztet ezek gyakorlására.

– **Mi a húsvét üzenete az irgalmasság szent-évében?**

– A húsvét a vigasztaló öröm, a bennünk lakó Isten öröme az ünnepe. A testi cselekedetek alapvető dolgok, a lelki cselekedetekre kellene a hangsúlyt fektetni, melyek vigasztalást nyújtanak, s melyekkel a húsvét örömhírét tudjuk közvetíteni az emberek felé. Meghívhatunk magunkhoz olyanokat, akik rászorulnak, s nem baj, ha megosztjuk az ünnepet azokkal, akik nem állnak közel a hitünkhöz. Erre jó példa a feltámadási körmenet, mely egyfajta tanúságtétel, amikor a világba visszük Krisztust, és megmutatjuk, hogy van megváltónk.

Faragó András

Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása

Hitünk központi igazsága Jézus Krisztus halálból történő feltámadása. Ahogy Pál írja: „*Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok.*” (1Kor 15,17). Vagyis a kereszténység egész léte és az örök életbe – s ezáltal az élet értelmébe – vetett minden reményünk Krisztus feltámadásán áll vagy bukik. Nem csoda hát, hogy a feltámadás a történelem legfontosabb és legtöbbet tanulmányozott eseménye. Több bizonyíték és tanúvallomás támasztja alá, mint a világ kezdete óta történt minden más történelmi eseményt! Ezért is feltétlenül szükséges, hogy Jézus halálával és feltámadásával kapcsolatos eseményekkel maximálisan tisztában legyünk, és a saját életünkre nézve is megfogalmazzuk az ebből fakadó hitbéli teendőket és kérdéseket. Nézzünk meg néhány, Jézus kereszthalálával és feltámadásával kapcsolatos kérdést!

Tényleg meghalt Jézus a kereszten?

Orvosi és történelmi adatok elemzése szerint Jézus nem élhette túl a keresztre feszítés borzalmaival, azt pedig végképp nem, amikor a katona lándzsával átszúrta oldalát, ahonnan „*azonnal vér és víz folyt ki*”. Ez arra utal, hogy a szúrás tüdőt és a szívburkot érte, amely korábban megtelt vérrel, s e vérben megindultak a bomlási folyamatok. A vérsavó már kicsapódott. A „*vér és víz*” együttes jelenléte más módon nem képzelhető el. Minden valóságálapot nélkülöz az a feltételezés, hogy Jézus csak tetszhalott volt. A római kivégzőosztagok kegyetlenül hatékonyak voltak. A katonák saját életükkel feleltek azért, hogy az áldozat semmiképpen se élhesse túl a keresztre feszítést. Mesterségük a halál volt, és ők pontosan meg tudták állapítani, hogy valaki él-e még, vagy már halott. De ha Jézus túl is élte volna a megkorbácsolás okozta hatalmas vérveszteséget, a kereszthalál kínjait, a gyolcsba csavarást, a nagy dózisu temetési fűszereket, a hideg sír levegőtlenységét, olyan borzalmas állapotban láthatták volna viszont a tanítványai, hogy bizonyosan nem alapoznak rá egy világraszóló mozgalmat. Azaz arra a tényre, hogy Jézus dicsőségesen legyőzte a halált. Milyen dicsőség lett volna az ilyen?

Tényleg nem volt a sírban Jézus teste?

A húsvét egyik szimbóluma az üres sír. Ez történelmi valóság. A rendkívül korai beszámolók tanúsítják, hogy Jézus sírja üres volt. Márk evangéliuma és az 1Kor 15-ben olvasható hitvallás a feltámadás után olyan rövid idővel keletkezett, hogy szövegkritikai alapon teljességgel kizárható a legendaképződés lehetősége. Az a tény, hogy az üres sírt asszonyok fedezték fel, tovább erősíti a beszámoló hitelességét. (A nők tanúságát a törvény előtt sosem fogadták el.) Jézus sírjának helyszíne mind a keresztények, mind a zsidók számára ismert volt. A korabeli kétkedők könnyen ellenőrizhették a tényeket. Ennek ellenére sem a római hatóságok, sem a zsidó vezetők nem állították, hogy Jézus teste a sírban van. Inkább azt az abszurd hírt terjesztették el, hogy a tanítványok éjjel odalopóztak és ellopták Jézus holttestét, jóllehet ez módjukban sem lett volna! Ma már a legszkeptikusabb kritikusok sem adnak helyt ennek az elméletnek.

Tényleg a tanítványok vitték el Jézus holttestét?

Jézus teste egy teljesen új sírboltba lett téve, mely római pecséttel volt lezárva, és halálos ítélet terhe mellett őrizte egy római katonai osztag. A sír bejárata elé pedig egy többtonnás nagy követ gördítettek. Ennek ellenére, amikor az első húsvét reggelén egy dicsőséges angyal elgörgette a követ, a katonák félelmükben elfutottak, a halott pedig eltűnt, miközben a halotti lepel ott maradt a sírban. A tanítványok aligha tudták volna észrevétlen, pláne teljesen zajtalanul elgörgetni a zárókövet. A római őrség minden bizonnyal azonnal közbeavatkozott volna. A tettesek mint sírbrókló elfogása és elítélése biztosan jól jött volna főpapoknak. Az üres sírt sosem tudták mással magyarázni, mint a feltámadással. Ha a test még mindig meglelt volna a sírkamrában vagy máshol, a rómaiak és a zsidók is minden bizonnyal felkutatták volna, hogy ezzel kioltsák a futótűzként terjedő új hitet. Ha viszont az apostolok vagy Jézus más barátai vitték el, és tudták, hogy

halott, sosem hirdették volna a feltámadást, amivel esetlegesen halálbüntetést vontak volna magukra. Egy ember sem áldozza szándékosan az életét olyan valamiért, amiről tudja, hogy hazugság.

Miben áll a főpapok felelőssége Jézus feltámadásának letagadását illetően?

Az örök a feltámadáskor komolyan megijedtek. Egy ideig megdermedtek a rémülettől („szinte holt-ra váltak”), aztán bemenekültek a városba a megbízóikhoz, és jelentették a történeteket. A főpapok azonnal összehívták az egész nagytanácsot. Elhátározták, lefizetik az öröket, hogy azt híreszteljék: Jézus tanítványai éjjel, amíg ők aludtak, eljöttek és ellopták a holttestet. Majd a tanács tagjai gondoskodnak arról, hogy emiatt az öröknek ne legyen bántódásuk. (Hisz kötelességmulasztás elaludni az őréségen! A katonákat ezért súlyosan elmarasztalhatnák. Vesd össze az ApCsel 12,19: az öröket, akiknek Péterre kellett vigyázniuk, Heródes börtönbe záratta, amiért foglyuk elmenekült.) Az örök persze elfogadták a pénzt, és azt csinálták, amit mondtak nekik. De figyeljünk a lényegre: a zsidó vezetők elhitték mindazt, amit az örök elbeszéltek nekik! Vagyis azt, hogy ők tanúi voltak Jézus feltámadásának. A főpapok nem akarták, hogy az igazság kiderüljön, mert akkor minden borul. A főpapok tudatosan és szándékosan rejtették el az emberek elől Jézus feltámadásának híret, és hamisan tájékoztatták a népet. Azok a vezetők, akik megcsalják és hamisan tájékoztatják a népet, nagy bűnt vesznek magukra. A hamis hír terjesztőit ráadásul minden korban súlyosan szankcionálták. Ez esetben sokkal súlyosabb lett a dolog következménye: Jézus neve, feltámadása és messiási mivolta mindmáig szigorú tabu a zsidóság körében.

Tényleg találkozott valaki Jézussal a kereszthalála után?

A feltámadás kezdettől fogva az ősegyház igehirdetésének középpontjában állt. A feltámadás utáni megjelenésekről szóló beszámolók tehát nem évek hosszú sora alatt fejlődtek ki, miközben mitikus elemek sora rakódhatott volna rá. Az 1Kor 15-ben leírt ősi hitvallás felsorol jó néhány olyan személyt, akik találkoztak a feltámadott Jézussal (az aposto-

lok, emmauszi tanítványok, ötszáz testvér stb.). Sőt, Pál arra szólította fel kételkedő társait, hogy rajta, járjanak utána az igazságnak! Az Apostolok cselekedetei Jézus feltámadásának számos igen korai bizonyosságát tartalmazza. Semmi kétség nem férhet hozzá, hogy az apostolok és a korai keresztények több tízezren hittek a feltámadásban, és hirdették azt. Vajon elképzelhető az, hogy mindannyian tévedtek, és a hitük csak valamilyen gonosz hazugságon vagy fanatikus csaláson alapult?

Jézus feltámadása és megjelenései csak hallucinációk voltak?

Néhányan azt mondták, hogy Krisztus megjelenése a feltámadása után csak látomás és hallucináció volt, vagy az illető kilétének eltévesztése. A látomás és hallucináció viszont nem ismétlődhet többször, egyénnel és csoportokkal, ahogy azt itt láttuk. A tanítványok pedig biztosan felismerték Jézust, hiszen több mint három évig minden nap együtt voltak vele. Egyébként, amikor meglátták őt az emeleti teremben, először maguk is „azt hitték, hogy szellemet látnak” (Lukács 24,37). Jézus viszont biztatta őket, hogy érintsék meg, különösen a szögek nyomait a lábán és a kezén. Mikor pedig mindezek után együtt vacsorázott velük, minden kétségük elszállt, és hitték, hogy Jézust magát látják ugyanabban a testben, amiben eddig is volt. Emiatt is különösen fontos Tamás apostol bizonyoságtétele, aki valóban meg is érintette a feltámadt Urat. Egyáltalán nem szerencsés és a „hitetlen” jelzőt alkalmazni Tamásra, hiszen ilyen eset a világtörténelemben még nem volt, viszont ennek az eseménynek most ő is szemtanúja, és csak további bizonyítékot akart kapni, hogy mindez valóság és nem csak képzelődik. S lám, megadatott

neki! Gondolkodjunk el ezen! Tamás kételkedése nagyon sok tudóst ajándékozott meg hittel.

Milyen közvetett tények támasztják alá Jézus feltámadását?

Először is a tanítványok abban a különleges helyzetben voltak, hogy ők eleinte kételkedtek, de utána megbizonyosodtak arról, hogy Jézus feltámadt. Még az életük árán is vallották ezt az igazságot. Egy hazugságért senki sem vállalná a halált! Másodszor egyedül a feltámadás ténye készíthetett olyan kételkedőket, mint Pál vagy Jakab, hogy megtérjenek és életüket adják a hitükért. Harmadszor, néhány héttel a keresztre feszítés után sok ezer zsidó ember szakított a korábbi gyakorlatával, és kezdett olyan életet élni, amelyeknek aztán évszázadokra szóló társadalmi és vallási kihatásai lettek. Úgy hitték, hogy a kárhozatot kockáztatják, ha tévednek. Eleinte nem akartak új vallást létrehozni, a judaizmusból kilépni, csak egy új zsidó szekta tagjainak tekintették őket. Mégis vállalták az új hittel járó elkülönülést és a kiközösítés kockázatát. Sokukra nagy szenvedést hozott a hite. Elvesztették vagyonukat, gyakran életüket is az első század zsidó és római üldözéseiben. Biztos, hogy nem álltak volna ki amellett, hogy Megváltójuk legyőzte a halált, ha nem lettek volna szilárdan meggyőződve róla, a tények alapos mérlegelése után. Hallották az apostolok és az ötszáz ember (1Kor 15,6) vallomását, akik mind látták az Úr Jézus feltámadását, s ez meggyőzte őket. S végül a keresztség és az eucharisztia ősi szentségei ugyancsak Jézus feltámadásának és istenségének fényében nyernek értelmet és érthetők meg.

Milyen egyéb tények szólnak a feltámadásba vetett hit mellett?

Az egyház elindulása, gyarapodása, majd széleskörű elterjedése a brutális római üldöztetések ellenére is csak a feltámadásba vetett hit erejének és a kiáradt szentlélek munkálkodásának volt köszönhető. Az apostolok prédikációinak középpontjában mindig a feltámadás állt (ApCsel 2,22-36; 3,14-15; 4,10-12; 10,36-43; 13,26-39; 17,31; 26,22-23 stb.). „Az apostolok pedig nagy erővel tettek bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról, és nagy kegyelem volt mindnyájukon” (ApCsel 4,33), és emiatt az üzenet

miatt hittek sokan Krisztusban, és – ahogy az elenségeik is elismerték – „az egész világot felforgatták” (ApCsel 17,6). Az első keresztények hithű zsidók voltak, akik a hetedik napon (szombaton) imádták Istent, de ezután a hét első napján, a feltámadás napján (vasárnap) kezdtek el találkozni. Azelőtt az Egyiptomból való szabadulás ünnepe volt a legnagyobb számukra, most viszont a húsvét lett az, mivel felismerték, hogy Krisztus beteljesítette a próféciákat, mikor meghalt az Isten Bárányaként, és feltámadt. A vasárnap és a húsvét megünneplése, az eucharisztia és maga a keresztény egyház is mind visszavezethetők az apostolok idejébe, s mindezek csak a feltámadás tényével magyarázhatóak.

Mit jelent Jézus istenségének elfogadása? Azt, hogy Jézus istenségét nemcsak értelmileg fogadjuk el, hanem kapcsolatba lépünk az élő Istennel, és a tanítása nyomán megváltoztatjuk az életünket. A képlet tehát: hit + elfogadás = változás. A hitbéli gyarapodás biztos mutatói, ha az alábbi változások már életem részét képezik:

- Ha Jézus az Isten fia – hiszem és vallom –, akkor tanításainak jóval nagyobb a jelentősége annál, mintha csak egy bölcs tanító mondásai lennének; akkor ezek a szavak Istentől származó útmutatások, amelyekre bizalommal alapozhatom az életemet.

- Ha Jézus erkölcsi mércét ad – hiszem és vallom –, akkor döntéseimet és válaszaimat az önközpontúság és haszonelvűség homokos talaja helyett megingathatatlan talajra építhetem.

- Ha Jézus feltámadt a halálból – hiszem és vallom –, akkor ma is él, és személyesen is találkozhatok vele.

- Ha Jézus legyőzte a halált – hiszem és vallom –, akkor előttem is ki tudja tárni az örök élet kapuját.

- Ha Jézus isteni hatalommal rendelkezik – hiszem és vallom –, akkor képes engem is természetfeletti módon vezetni és átformálni, miközben őt követem.

- Ha Jézus maga is ismeri a szenvedés és a veszteség fájdalmát – hiszem és vallom –, akkor bátorítást és vigasztalást tud nyújtani az élet viharai között, amelyekről ő maga mondta, hogy elkerülhetetlenek egy bűntől fertőzött világban.

- Ha Jézus szeret engem – hiszem és vallom, hogy igen –, akkor szívén viseli a sorsomat, tehát csak nyerhetek, ha rábízom magam.

- Ha Jézus az Isten fia – hiszem és vallom –, akkor teljes engedelmességgel, hűséggel és tisztelettel tartozom neki mint Teremtőmnak.

Dr. Hollósy Ferenc

A Teremtés könyve az esti mese

Kedves Testvérek! Ahogy az újság előző számában ígértem, szeretnék egy-egy családot közelebb hozni közösségünk számára egy rövid kis interjú segítségével. Elsőként a Hábel családot mutatom be, akik a víztoronytól pár száz méterre laknak.

– Kedves Betti! Elsőként, kérlek, mutasd be néhány mondatban a családodat!

– Zoli, a férjem, 36 éves, és Budaörsön a Mindszenty katolikus iskolában rendszergazdaként dolgozik. Most folytatom magammal és utána a gyerekekkel csökkenő sorrendben. Én is 36 éves vagyok és jelenleg itthon vagyok a pici babákkal, egyébként pedig alsó tagozaton tanítok, szintén a katolikus iskolában. Négy gyermekünk van.

Legnagyobb fiunk Zoltán, aki 7 éves múlt, első osztályos a Szent János Apostol Katolikus Általános Iskolában, és nagyon szereti az iskolát. A következő fiunk Dániel, aki jövő héten lesz 6 éves. Nagycsoportos az óvodában, készülünk az iskolára. Három hete született meg az ikerpár, Aranka Anna és egy perccel később Áron.

– Amikor megtudtátok, hogy nem egy, hanem két gyermekkel bővül a család, hogyan fogadtátok őket, mi volt az első reakció?

– Én arra emlékszem, hogy nevettem, mert én már jóval korábban szerettem volna, hogy ikrek legyenek. Zoli csak azt mondta: „Nem mondd!” És arra is emlékszem, Zolika, amikor megtudta, odakapott az arcához, és azt mondta: „Nem hiszem el!” Dani meg az ilyen nagy híreknél általában csak néz és mosolyog, ő nem bír megszólalni, és ő ki is találta, hogy ikrek, hogy ketten vannak. Valamilyen kis sejtése volt.

– Egy ideje már a közösségünkbe jártok... Hogyan kezdődött?

– Én még László atya idejében a baba-mama klubba kezdtem el járni, mikor a két fiúval még otthon voltam egyedül. Nagyjából két éve kezdtünk el a szentmisékre is idejárni. Keresők voltunk, nem nagyon találtuk a helyünket. Amikor visszaköltöztünk Újpestre, nagyon sok templomban próbálkoztunk valahogy gyökeret verni, megtalálni a helyünket. Egyszer csak ott ragadtunk, és aztán minden olyan szépen elkezdett kibontakozni. A diákmisék

nagyon sokat segítettek, mert a gyerekeknek nagyon fontos volt megtalálni önmagukat, a jó Istent, a kis közösséget, ahol jól érzik magukat, ahova szeretnek járni. A hittan az egyik, ami segítette őket odakötni. Aztán a diákmisék, a kiskereszt, a Miatyánk, a körben állás, meg hogy elöl ülhetnek a padban, ez más templomokban nem volt így.

– Egyszer már találkoztunk, eljöttem korábban hozzátok lakásszentelő kapcsán. Engem nagyon megfogott, mennyire tudtok Istenre hagyatkozni, és milyen békesség árad belőletek. Gondolom, ez az imának is köszönhető. Hogyan szoktatok imádkozni a családban? Mesélnétek erről?

– Az esti imát közösen szoktuk mondani. Adventben a gyerekek kedvenc énekét is énekeltük – „Adventi hírnök, friss fenyőág” – nagyon szeretik. Meg a karácsonyi énekeket is. Nagybőjtben már kevésbé vannak ilyen ismertebb énekek... de énekkel kezdünk (ha jól alakul), és utána elmondja mindenki, hogy mit köszön meg ezen napon, mi az, amit kérne az elkövetkező időkre, vagy kiért szeretne imádkozni, és utána elmondunk közösen egy Miatyánkot és egy Üdvözlégyet. Most az imádsághoz hozzátartozik, hogy Zoli minden nap a Szentírásból olvas fel, elkezdtük a Teremtés könyvét, az most az esti mese. Zolika pont tegnap kérte, hogy imádkozzunk rózsafüzért. Így egy tized rózsafüzért imádkoztunk. Talán most ezzel is gazdagodni fog az imaéletünk.

– Most sok időt töltesz itthon az ikrek miatt is. Kicsit később, amikor több időtök és lehetőségetek lesz, hogyan csatlakoznátok szorosabban a közösséghez?

– Nagyon tervezem, hogy amikor a gyerekek kicsit nagyobbak lesznek, akkor megint járnék baba-mama klubra, az nagyon jó volt. Járnék felnőtt hittanra is szívesen (*mosolyogva mondja*), Zolival jó lenne elmenni.

– Szívesen erősítenéd a kórust is.

– Igen. Majd egyszer – remélem – visszakapcsolódhatok a kórusba, nagyon hiányzik az éneklés. Amikor hallom a Scholát (annak idején vezettem a Klariban) vagy a Laudate kórust, akkor előtörnek a régi emlékek. Hiányzik. Remélem, a családi programokra is eljutunk egyszer-egyszer.

– Hamarosan vége a nagybőjti időszaknak, jön Dani születésnapja. Ünnepi alkalmakkor, gondolom,

szoktál süteményt sütni. Van-e olyan süti, ami a család vagy a gyerekek kedvence? Mit ajánlanál nekünk?

– Egy nagyon egyszerű sütemény, kakaós lepény a neve, ezt mindannyian szeretjük.

– Köszönöm a beszélgetést.

István atya

Kakaós lepény

Hozzávalók: 1 egész tojás, 25 dkg cukor, 5 dkg vaj vagy zsír, ¼ liter tej, 4 dkg kakaó, 25 dkg liszt, 1 sütőpor

A tojást előbb a vajjal habosra keverjük, hozzáadjuk a tej felét, a cukrot és a kakaót. 10 percig keverjük, beleszítjük a lisztet, a sütőporral és a maradék tejjel hígítjuk. Jól kidolgozzuk, zsírozott, lisztezett tepsibe tesszük és megsütjük. Deszkára borítjuk, még forrón jó éles késsel kockára vágjuk és vaníliás cukorban megforgatjuk. Tortaalapnak is felhasználható.

A sziget

Egyszer volt, hol nem volt egy magányos sziget az óceánban, ahol az emberi érzések éltek: a Vidámság, a Bánat, a Gazdagság, a Büszkeség és még sok más társuk, így a Szeretet is. Egy napon az érzések tudomására jutott, hogy a sziget süllyed, és menthetetlenül el fog merülni a habokban. Ezért valamennyien szedelőzködni kezdtek, és előkészítették hajóikat, hogy minél előbb elhagyják a szigetet. A Szeretet mindegyiküknek segített útra kelni. Egészen addig a pillanatig a szigeten maradt, amikor az már vészes sebességgel süllyedt, és az élete is veszélybe került. A Szeretet ezért megkérdezte a Gazdagságot, aki mellette úszott el egy pompás luxushajón:

– Gazdagság, el tudnál vinni magaddal?

– Nem, nem tudlak – hangzott a válasz. – A hajóm tele van arannyal, ezüsttel, és már nincs számodra hely!

Így hát megkérdezte a Büszkeséget, aki egy csodaszép vitorlásan közeledett:

– Büszkeség, kérlek! El tudnál vinni engem is?

– Nem, Szeretet, nem tudlak elvinni! – válaszolt a Büszkeség. – A hajón minden tökéletes rendben van, és te esetleg árthatnál a hajómnak!

A Szeretet megkérdezte a Bánatot, aki komótosan hajózott felé:

– Bánat, kérlek, vigyél magaddal!

– Ó, Szeretet! – mondta a Bánat. – Én nagyon szomorú vagyok. Nem akarom, hogy te is olyan szomorú legyél, mint én – és ezzel továbbhajózott.

A Vidámság is elhúzott a Szeretet mellett. Olyan boldog és elégedett volt, hogy meg sem hallotta a Szeretet kiáltását.

A Szeretet kezdett kétségbeesni, mire megszólalt egy hang:

– Gyere, Szeretet, én elviszlek téged!

Egy öregember volt az, aki megszólította. A Szeretet olyan hálás és boldog volt, hogy elfelejtette megkérdezni az öreg nevét, mikor földet érték. Az öreg közben elment. A Szeretet úgy érezte, hogy meg kell tudakolnia az öreg nevét, hogy megköszönje, mert sokkal tartozik neki. A Szeretet ezért felkereste a Tudást:

– Tudás, meg tudod mondani, ki segített nekem?

– Az Idő volt – mondta a Tudás.

– Az Idő? Hm! – kérdezte a Szeretet. – Miért segített rajtam az Idő?

A Tudás válaszolt:

– Mert csak az Idő érti, hogy milyen fontos az életben a Szeretet. Csak az Idő biztosít elég teret a Szeretet tetteinek. Időre van szükség ahhoz, hogy a rügyből bimbó, a bimbóból virág és a virágból végül termés fejlődjön. Elvégre gyümölcséről ismerzik meg a fa!

Dr. Hollósy Ferenc

Márciusban is találkoztunk

Találkozónkat szokásunkhoz híven imával kezdtük, majd az előző hónap eseményeinek megbeszélésével folytattuk. Többek között az ünnepeinkről, a hónap szentjeiről és boldogokról is megemlékeztünk.

Március 25-én lesz Urunk születésének hírüladásának (Gyümölcstó Boldogasszony) ünnepe, erről is elméltünk.

Ima a Szűzanyához

Szűzanyánk, mi esdve kérünk, hallgasd meg fohászaink, gyógyítsd be a gyűlölet és széthúzás sebeit, mennyei fényeddel áraszd el szívünket, hogy egység és szeretet legyen a lelkünkben. Ámen.

„Urunk, irgalmas Isten, szentes, hatalmas, te vagy a békeség, te vagy az egység, te vagy a tisztaság, te vagy a jóság. Atyja és Ura vagy mindazoknak, akik szívükben békés gondolatokat táplálnak. Adj nekünk alázatosságot, reményt és erős hitet! Add, hogy a szeretet Lelke, a te Lelked éltesen minket. Segíts egymáshoz tiszta szeretetben közelednünk, mert ez minden parancs foglaltata és beteljesítése! Segíts, hogy a békesség és az egyetértés fiai legyünk, és így méltók legyünk arra, hogy boldognak nevezzen minket szent Fiad! Általa és veled legyen neked dicsőség és hatalom, a jóságos Szentlélekkel együtt!”
(Jeruzsálemi Szent Cirill)

A találkozót filmvetítéssel gazdagítottuk. Megtekintettük *A mennyországot választom*

című filmet. A film az egyik legnépszerűbb szent, a *Legyetek jók, ha tudtokból* is ismert Néri Szent Fülöp életéről szól. A főhős Szent Ignáchoz indul engedélyt kérni ahhoz, hogy Indiába mehessen

misszionáriusként. Róma felé haladva azonban, látva a sok kallódó, csellengő, szegény gyermeket, úgy dönt, hogy életét az ő sorsuk jobbra tételének szenteli.

Az alkotás filmszínházi vetítésének során sokan éltek át mély és felemelő élményt. Ez a dupla lemezes, teljes változat a mozifilmről kimaradt jeleneteket is tartalmazza.

A filmvetítés után komoly témával folytatódott a találkozó.

Idén február 10-én hamvazószerdával kezdődött a nagyböjti idő. Péntekenként a hívekkel együtt végigjártuk a kereszti ájtatosságot. Az imára, böjtre és a szolgáló szeretet cselekedeteire nem Istennek, hanem nekünk van szükségünk. Ez a szent idő negyven napig tart, mert a Szentírás szerint a negyven szent szám: a választott nép negyven évig tartózkodott a pusztában, Jónás negyvennapos böjtot hirdetett Ninivének, és maga az Üdvözítő is negyven napig böjtölt.

Megemlékeztünk március 15-ről, nemzeti ünnepünkről is.

Szentmise után némelyek a Petőfi-szobornál, mások a Nemzeti Múzeumnál ünnepeltek.

A mennyországot választom

Ima a hazáért nehéz időben (részlet):

„Adj, Uram, azoknak, akiket vezéreinkül rendeltél, hivatásukban bölcsességet, balsorsban bátorságot, a szerencsében mérsékletet, hogy végzéseitek útján haladjanak. Te jelöld ki, Uram, táboraink határát, vedd körül irgalmasságod köntösével, óvd meg az ellenségnek cseleitől, s üzd el az álmod a virrasztók szeméből, nehogy készületlenül találtsunk. A te angyalod legyen örünk és vezetőnk a csatában, aki szétszórja a fegyverek golyóit, s amint Izraelt szárazon vitte át a tengeren, vezessen át bennünket is sértetlenül ellenségeink tömegén.”
(II. Rákóczi Ferenc)

Részt veszünk a nagyhéti eseményekben, és buzgón, tiszta lelkülettel várjuk Urunk feltámadását, a húsvét szent ünnepét.

Rendszeresen részt veszünk önkéntesként a Karitás és a Mária Rádió munkájában is.

A találkozót énekléssel és imával zártuk.

A következő nyugdíjas-találkozó 2016. április 25-én lesz.

Parizán Klári

Új urnatemetői szabályzat

Az egyházközségi képviselőtestület idei második ülését tartotta március 20-án, vasárnap este a plébánia nagytermében. A legfontosabb napirendi pont az új urnatemetői szabályzat megtárgyalása volt, melynek elkészítésére a főegyházmegye által kiadott új Temető Szabályzat és az azzal kapcsolatos rendelkezések miatt volt szükség. Az ötoldalas dokumentum pontosan szabályozza az altemplomban működő urnatemetőre vonatkozó szabályokat, a temetések rendjét, a látogatási rendet és a felmerülő jogi kérdéseket. A szabályzat, amely április első napján lép hatályba, ki lesz függesztve az altemplomban, valamint olvasható lesz a plébánia honlapján is. A képviselők közel egyórás egyeztetés után 17 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, egy tartózkodás mellett fogadták el a szabályzatot.

Az ülés további részében a képviselők István atya tájékoztatását hallgatták meg a nagytábor szervezésének állásáról, valamint a plébánia, a templom és a templomkert kapcsán felmerült feladatokról egyeztettek. Az ülésen szóba került a templom környékén való parkolás is, a szomszédokkal való jó kapcsolat fenntartása érdekében a testület továbbra is kéri az autóval érkezőket, hogy ne parkoljanak füves területre. A tavasz közeledtével fontos feladat lesz a kert gondozása, a kertre vonatkozó tervek egyeztetése és fejlesztési terv kidolgozása, mely a következő hetekben meg is kezdődik.

Vágvölgyi Gergely

A mi húsvétunk

Nekünk, ministránsoknak hasonlóan telik a húsvéti időszak, ugyanúgy éljük meg lelkünkben a feltámadás örömhírét és dicsőségét, ahogyan a kertvárosi közösség tagjai. Egy fontos kivétel azért mégis akad: mi asszisztálhatunk is az ünnepi időszakban, és még szebbé tehetjük legnagyobb ünnepünk liturgiáit. Talán még jobban odafigyelve mindenre próbáljuk ellátni az oltárszolgálatot ebben az időszakban. Ez számunkra persze plusz időt és energiát követel, hiszen nemcsak végigszolgáljuk a szent három nap és húsvétvasárnap liturgiáit, hanem az előtte lévő napokon el is próbáljuk az egészet, hogy minél zökkenőmentesebben végezhessük a dolgunkat. Már virágvasárnap előtt, szombaton készülünk a körmenetre, és olvasópróbákat tartunk a passióra, majd a virágvasárnapi szolgálatok után hétfőn, kedden és szerdán minden nap másfél-két órát próbálunk a nagyheti szertartá-

sokra. Nagy odafigyelést igényel ez a fiúktól és együttműködést a szülőktől, amiért hálásak vagyunk.

Abban bízunk, hogy az ünnepi szolgálatok az idei esztendőben is megerősítik ministráns hivatásunkat, és méltóképpen tudjuk szolgálni a feltámadt Urat oltáránál, hogy ezáltal ismét gazdagítani tudjuk kertvárosi közösségünket.

Április 23-án, szombaton részvesszünk Esztergomban az egyházmegyei ministránstalálkózón. Az egész napos programra közösen utazunk, és István atya is elkísér minket. Jelentkezni április 16-ig lehet a ministránsvezetőknél.

Természetesen a későbbiekben is szeretettel várjuk azokat a fiúkat, akik szívesen lennének közösségünk tagjai! Jelentkezni a szentmisék előtt vagy után, a sekrestyében lehet, illetve levélben a ministransvezetok@gmail.com címen.

Kerek István

Pilinszky János: Harmadnapon

És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrücki fák.
És megérik a fényt a gyökerek
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megsünhetett dobogni szive –
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.

Kis fejtörő

18 szó van elrejtve, melyek a három szent nappal kapcsolatosak.

C	S	Ó	K	E	P	B	Ö	J	T
S	Á	T	Z	S	A	R	R	I	V
Z	T	Ú	Z	I	P	K	Ö	A	P
E	L	G	I	M	S	Ö	M	J	A
N	Á	Y	V	T	Á	R	É	U	S
T	V	E	O	N	G	M	N	L	S
S	G	R	L	E	A	E	E	E	I
I	E	T	T	Z	T	N	K	L	O
R	M	Y	Á	S	Y	E	I	L	A
Ö	B	A	R	K	A	T	N	Á	D

Újpest-Kertvárosi Orgona Alapítvány

Az Alapítványt plébániánk hozta létre annak érdekében, hogy templomunkban művészi kialakítású, klasszikus sípos orgona épüljön. Ez a cél 2006-ban megvalósult, ezek után az alapítvány fő tevékenysége az orgona karbantartása, orgonakoncertek szervezése és támogatása, valamint fiatal orgonistáknak gyakorlati lehetőség biztosítása.

Az alapítvány tevékenységével hozzájárul nemcsak plébánia közösségének, de egész Újpest kulturális életének tartalmasabbá tételéhez. Az orgona a plébánián több évtizede működő Laudate kórus munkáját is nagyban segíti, koncertjeiket, szolgálatukat még értékesebbé téve.

Az alapítvány feladata az orgona rendszeres karbantartási munkáinak megvalósítása, finanszírozása is, valamint a zenei élet fellendítésének támogatása.

Az alapítvány szeretettel fogadja az anyagi hozzájárulásokat a fenti célok megvalósulása érdekében.

Az alapítvány adószáma, amire a civil szervezeteknek adható 1%-nál hivatkozni lehet:

18090381-1-41

Magyar Katolikus Egyház

Szeretettel a szeretetért!

Technikai szám: 0011

1%

www.katolikus.hu

Kérjük, támogassa adója egyházi 1%-ával a Magyar Katolikus Egyház szolgálatát!

Programnaptár

MÁRCIUS

27., vasárnap: Húsvétvasárnap. 10 órakor feltámadási körmenet, majd ünnepi szentmise. Utána a gyerekeknek tojáskeresés, bárány- és nyuszisimogató a templomkertben.

28., hétfő: Húsvéthétfő, szentmise 9 órakor.

ÁPRILIS

1., péntek: Elsőpéntek, szentmisék 7 és 18 órakor.

2., szombat: Elsőszombat, 17.15-kor a Rózsafüzér Társulat titokcseréje, 18 órakor szentmise.

3., vasárnap: Az Isteni Irgalmasság vasárnapja. 20 órakor dicsőítés a nagyteremben.

4., hétfő: Urunk születésének hírüladása, Gyümölcsoltó Boldogasszony.

10., vasárnap: Húsvét 3. vasárnapja.

11., hétfő: 18 órától a Szent Ignác-imatársulat pünkösdi lelki felkészülésének első alkalma.

16., szombat: Plébániai kirándulás a Pilisbe.

17., vasárnap: Húsvét 4. vasárnapja, a papi hivatások vasárnapja. Vendégünk Kiss Géza első éves papnövendék az esztergomi szemináriumából.

23., szombat: Szent Adalbert püspök és vértanú, a főegyházmegye fővédőszentjének ünnepe. Ministránstalálkozó Esztergomban.

24., vasárnap: Húsvét

5. vasárnapja. 15 órakor az elsőáldozásra készülők első szentgyónása.

25., hétfő: Szent Márk evangélista ünnepe.

30., szombat: Te Szedd! – önkéntes szemétyűjtő akció 9 órakor.

MÁJUS

1., vasárnap: Húsvét

6. vasárnapja. A 9 órai szentmisén köszöntjük az édesanyákat.

8., vasárnap: A 10 órás szentmise keretében bérnálás és Schubert G-dúr miséjének előadása templomunkban.

Május hónapban minden nap litániát imádkozunk 18.30-kor.

Agapé

ÁPRILIS

3.: Schola

10.: Egyetemisták

17.: Laudate kórus

24.: Pénteki hittanosok

A SZENTMISÉK RENDJE:

Hétfő, szerda, péntek: 7.00
Kedd, csütörtök, szombat: 18.00
Vasárnap: 9.00 (gyerekmise),
11.00, 18.00

IRODAI ÓRÁK:

hétfő, csütörtök: 16.00–18.00
kedd: 9.00–11.00

PLÉBÁNIÁNK ADATAI

Cím: 1046 Budapest, Rákóczi tér 4–8.

Telefonszám: +36 1 369 0393

Bankszámlaszám: CIB Bank 10700457-69099728-51100005

Honlap: ujpestkertvaros.hu

 COPYGURU
fénymásolás • nyomtatás • diplomakötés...

Az Újpest–Kertvárosi Szent István Plébánia lapja. Megjelenik havonta 400 példányban. ■ Egyházi felelős és kiadó: HORVÁTH ISTVÁN plébániai kormányzó ■ Honlap: www.ujpestkertvaros.hu ■ Kövessen minket a Facebook-on is! ■ Főszerkesztők: FARAGÓ ANDRÁS és VÁGVÖLGYI GERGELY ■ Olvasószerkesztő: TAJTI RÓBERT ■ Tipográfia: VALKÓCZI JÓZSEF ■ E-mail: kertvarosikronika@gmail.com